

Bondams ørepropper

Af Christina Majcher, debat@berlingske.dk, Lørdag den 9. juni 2007, 03:30

Ritt og Bondam vil have mere »Gang i København«, og det vil natklubejere og nattelivselskere også. Men støjfølsomme lejlighedsejere har fået nok, og embedsmænd, der skal administrere reglerne, forsøger at gøre alle tilfredse. Hvem tilhører byen egentlig? Dem der larmer - eller dem der tier mest?

Der er gang i det københavnske natteliv som aldrig før, og der er politisk velvilje til at sætte endnu mere skub i tingene. Et netop vedtaget forslag om at tillade udeservering efter klokken to om natten i Nyhavn og omkring Rådhuspladsen peger i retning af, at bar- og natklubejere i hovedstaden går mindre restriktive tider i møde - men hvordan håndterer man sammenstødet mellem folk, der gerne vil feste, og folk, der gerne vil sove i de smalle gader i indre by? Og er det overhovedet muligt at få sin nattesøvn, når man bor ved siden af en natklub?

Vi har talt med en natklubejer i city, en støjgeneret nabo, embedsmanden fra Miljøkontrollen, som rykker ud, når der klages, og politikeren, der står bag forslaget om mere »Gang i København«.

DENNIS VANG HANSEN er en af de virksomhedsejere, som hovedstadens politiske topledelse gerne vil hjælpe med deres nye initiativ. Dennis er bestyrer og medejer af spillestedet Nadsat, som er et af de vigtigste faste samlingssteder for den københavnske elektroniske musikscene - et miljø der efterhånden har tiltrukket sig international opmærksomhed, ikke blot på grund af mange succesfulde danske producere og dygtige dj's, men også på grund af det livlige natteliv, der har suget ganske imponerende mængder af internationale dj-navne til byen gennem de sidste par år.

Siden Dennis overtog lokalerne i Hyskenstræde sammen med Bezz Mortazawi i sommeren 2005 og åbnede den kombinerede natklub, cafe og pladebutik, har lokalerne i Hyskenstræde dannet ramme om lige præcis den slags kreativ iværksætterkultur, som Rådhus-politikerne gerne vil have mere af. Men beboere i gaden klager over larm fra natklubben og Dennis påpeger, at støjreglerne er nødt til at blive ændret, hvis det skal være muligt at drive en virksomhed som Nadsat i indre by - for i øjeblikket skal han overholde et lydniveau, som ikke fungerer for en natklub:

»92 db på dansegulvet er ikke måden at levere musikken på. Vi har prøvet at eksperimentere med at skruer op til 98 db på dansegulvet, mens vi spillede lavere i resten af huset, men det resulterede i klager, og nu er vi så blevet reguleret tilbage til udgangspunktet. Det er så lavt, at man ikke kan føle musikken. Og det er tydeligt, at folk står afventende og kigger i stedet for at danse.«

Han er dog ikke utilfreds med myndighederne: «Vi har samarbejdet med Miljøkontrollen hele vejen igennem. Jeg ser dem som samarbejdspartnere og løsningsskabere frem for årsagen til konflikt og har på intet tidspunkt følt mig uretfærdigt behandlet. De får klagerne ind på deres skrivebord og prøver at mægle mellem parterne, og de gør deres arbejde rigtig godt, men de er bundet af nogle regler, som er svære at arbejde under».

Hvorfor?

»Så vidt jeg er orienteret, er den lovgivning, vi skal forholde os til, tilbage fra 80'erne. Byen skulle meget gerne have udviklet sig siden dengang - også på et støjmæssigt niveau. København bliver aldrig den metropol, vi kæmper for, at den skal blive til, med de nuværende regler. Konsekvensen for os er, at vi skal lydisoleres; ellers kan vi ikke fortsætte med at drive en klub hernede. Vi regner med, at det kommer til at koste omkring en kvart million kroner at isolere. Men hvis vi ikke får lyden mere op at køre, forsvinder publikum, og så dør vi stille og roligt.«

Det er CLAUS BECK SCHMIDT fra Teknik- og Miljøforvaltningen, der modtager støjklager fra beboerne og tager ud for at kigge på de enkelte sager. 90 procent af hans arbejde består ifølge ham selv i at mægle mellem de enkelte parter. Det er også Claus, der specifikt tager sig af sagen omkring Nadsat.

Er det nogle rimelige støjrammer, du skal håndhæve?

»Nogle gange er den eksterne støj - trafikken og larmen fra gaden - højere end de krav, vi kommer og stiller til

restaurationserne. Vi prøver at se på de konkrete sager og få tingene til at falde i hak, så både beboere og restaurationer kan leve med løsningen. Men når vi ikke kan løse en sag på dialogmåden, er vi nødt til at falde tilbage på reglerne. Og de kan godt være lidt stive i visse situationer.«

Tal fra kommunen viser, at antallet af støjklager er steget med 25 pct. i løbet af de sidste tre år. Er København ved at blive befolket af typer, der gerne vil have ro?

»Det er i hvert fald ikke fordi, der nødvendigvis er kommet mere støj og flere restaurationer«, siger Claus Beck Schmidt og fortsætter: »Generelt sker der en omvæltning i byen nu: Man betaler efterhånden 3-4 millioner for en lejlighed, og det er dyrt at bo her. De, der flytter ind, er derfor veluddannede og kritiske og stiller store krav til deres omgivelser - og finder også lynhurtigt ud af, hvordan reglerne er, og hvordan man klager. Men bortset fra det har jeg nu en fornemmelse af, at folk er rigtig gode til at finde ud af det derude. De fleste, vi snakker med, har prøvet at finde en løsning, før de kontakter os.«

Hvordan løser man sådan en sag som Nadsat?

»De er blevet presset rimelig meget efterhånden, og nu er de nødt til at få isoleret. Og det er vel penge, de må låne sig frem til, for det er jo ikke, fordi de skovler penge ind i sådan en natklub. Jo mere beboelse, der kommer i indre by, jo sværere bliver det at køre sådan nogle steder. Hvis man skal følge de nuværende regler, er man jo nærmest nødt til at skære nattelivet ud af indre by og eksportere det et andet sted hen, hvor der kun ligger erhverv. Men hvor er det? Ude på Refshaleøen?«

PREBEN FUNDER ejer naboejendommen til Nadsat, Hyskenstræde nr. 12, og har også tidligere ejet den bygning, Nadsat ligger i. Funder bor selv på 3. sal i nr. 12 og lejer første- og andensalen ud til to lejere -én på hver etage:

»Jeg har et vidunderligt hus, jeg lige har sat tiptop i stand med lydisolerede vinduer. Så er det irriterende, at man ikke kan sove, fordi der kommer musik op igennem muren hele natten. Alle skal have lov til at være herinde i byen, og ja, der skal være støj. Men os, der bor her, skal også være her. Jeg synes, det er fuldstændigt knald i låget at give tilladelse til en natklub med kl. 5-bevilling i en bygning med beboelsesejendomme på begge sider. Det er en gammel gade og husene står tæt. Vores gård er lukket hele vejen op til taget, så lyden runger hele vejen op, og brandmuren giver også ekstra svingninger. Når der gives tilladelse til diskoteker, burde den slags ting bliver undersøgt.«

»Køkkenudsugningsanlægget fra restaurationen inde fra Kompagnistræde nr. 4 blæser faktisk også lige ud i det samme lukkede miljø, så der ligger en dunst af flæsk inde i gården om dagen, og om natten er der musik inde fra tieren. Støj fra den ene side, stinkende mad fra den anden og huslejer, der stiger og stiger. Mine lejere kan ikke holde det ud.«

Preben Funder er ikke imponeret over, hvad der sker, når man ringer til Miljøkontrollen og mener generelt ikke, at kommunen tager problemet alvorligt, men han har tænkt sig at blive ved med at klage, indtil der sker noget:

»Det er trods alt os, der betaler skatten. Og så må man altså undersøge, hvor støjen generer mindst, og hvor man kan placere tingene fornuftigt, når man giver tilladelser. Dennis betaler også en høj husleje. Og han skal jo have diskoteket til at køre for at kunne betale den. Jeg er ikke ude på at genere ham, men han skal rette sig efter loven.«

Hvis man ikke kan tåle larmen i indre by, burde man så ikke bare flytte?

»Jeg har altså boet her i snart 30 år. Den indre by summer af liv; det er da også derfor, vi bor herinde - men vi skal jo ikke generes. Musik til kl. 4 om morgenen - det er ikke til at holde ud. Nu inviterer jeg Klaus Bondam ind for at overnatte i min lejlighed. Han vil jo så gerne have, at der skal være spektakel og liv. Så må vi se, om han kan holde ud ikke at kunne sove fra 22 til 6.«

Miljø- og teknikborgmester KLAUS BONDAM (R) er til borgermøder og i debat-tråde på sit website blevet anklaget for at have en arrogant »Du kan jo bare flytte«-attitude over for borgere, der klager over larm i byen og angriber de politiske tiltag, som muligvis vil øge den yderligere. Men han påpeger, at det ikke er det, han mener:

»Der er nogen mennesker, der synes, det er røvirriterende at bo ved siden af et spillested, og andre mennesker, der ville give deres højre arm for at bo der. Og vi skal være her alle sammen. Når man bor i en by, så må man også acceptere lidt mere, end man ville gøre, hvis man boede i Værløse bymidte. Storbyen har altid tiltrukket mange forskellige mennesker, som skal finde ud af at bo sammen.«

Bondam forklarer, at kommunen med »Gang i København« forsøger at efterkomme et bredt ønske om en by med mere liv, også efter midnat: »Når man laver de her enqueter i Alt om København om fredagen, er der mange, der siger: »Bare der var et sted, man kunne få lov til at sidde udenfor efter klokken 12«. Det er virkelig noget, man efterspørger. I forhold til Nyhavn har der rejst sig en vis kritik, men jeg tror ikke helt på de skrækvisioner, som er blevet malet op. Vi snakker om et område, hvor der bor 214 mennesker, og det har altså været et forlystelsesområde i over 400 år med adskillige millioner besøgende hver sæson.«

Du har sagt, at vi skal vænne os til at bo i en metropol. Er der lidt forkælet forstadsbo over københavnernes?

»Jeg tror mere, det er noget med, at vi på vanlig dansk facon gerne vil have det hele. Vi vil gerne have ro og fred og fuglesang, når det passer os, men vil også slå ordentligt til Søren, når vi går i byen. Jeg er 43 og lever et stille og roligt borgeligt liv nu, hvor jeg helst går i seng kl. 23, men jeg kan da godt huske dengang, det var utænkeligt for mig ikke at skulle ud både fredag og lørdag. Det er vigtigt, at man ikke glemmer, at man selv har været der engang, for så bliver ens rammer måske lidt videre. Jeg har intet problem med, at folk klager og gør opmærksom på nogle problemer, men man må også acceptere, at der kan være nogle andre synspunkter.«

Hvad gør man for dem, som er så uheldige, at de bor lige ved siden af en natklub, som har fået en 5-bevilling?

»Det sætter jo ikke de regler ud af spil, der i øvrigt gør sig gældende mht. støjisolering. Hvis man indretter et diskotek, er man forpligtet til at sørge for, at der er styr på det. Men i forhold til indre by er man nødt til at have nogle ret vide rammer for, hvad der kan foregå, medmindre man ønsker, at hovedstadens centrum skal minde om en forstad. Mit forslag vil være, at man sætter sig ned sammen og ser på, hvilke tekniske løsninger, der er mulighed for, så beboerne ikke bliver generet.«

Kunne man forestille sig, at der kunne blive bevilget penge til dyr isolering, som spillestedet ikke selv har råd til?

»Det må vi gå ind og se på. De spiller jo en kulturel og erhvervsmæssig rolle i København.«

Ejeren af den ene beboelsesejendom er i færd med at udforme et brev, hvor han inviterer dig til at overnatte i bygningen. Hvordan tror du, den nat vil forløbe?

»Nu har jeg ikke fået brevet endnu, men det vil sikkert forløbe udmærket. Jeg har et relativt godt sovehjerte, og ellers har jeg nogle fantastiske ørepropper, som jeg bruger, når jeg flyver, og når min mand snorker. De lukker alt ude.«

Larmer det, hvor du bor?

»Jeg bor i Guldbergsgade ved Jagtvej. Nede i den anden ende af gaden ved Skt. Hans Torv er der jo et tilsvarende problem som det, vi taler om her, fordi man byggede nogle pæne boliger lige ved siden af Rust. Det er et godt eksempel på, at man skal være bedre til at planlægge, hvor tingene skal ligge henne. Men Rust lå der først.«

Websitet anvender cookies til at huske dine indstillinger, statistik og at målrette annoncer. Denne information deles med tredjepart. [Læs mereOK](#)